

Ruplaliiga

Ennen vanhaan kotipaikkakunnallani pelattiin talvisin jääpalloa. Jotkut isommat korstot laukoivat samalla kentällä mustaa kumilaattaa suureen jääpallomaaliin. Se vaikutti hienolta. Uutisista sai lukea, että Tampereella, Porissa ja Raumalla pelattiin ihan oikeaa, kovaa lätkää.

Keväällä 1965 järjestettiin jääkiekon MM-kisat Tampereen uudessa jäähallissa. Kisoja seurattiin mustavalkoisesta teeveestä. Suomi ei silloin vielä mitaleja halajannut, vaan keskittyi A-sarjassa säilymiseen. Pelattiin sentään yksi sykähdyttävä ottelu, tasapeli Ruotsia vastaan. Siinä Ruotsin tappaja Mölli nöyryytti naapurია tekemällä molemmat Suomen maalit vanhanaikaisella.

Opiskelujen alkutaipaleella kävimme porukalla katsomassa lätkäoteluja Helsingin uudessa jäähallissa. IFK ei maalaispoikia sytyttänyt, ja keskityimme tukemaan vierasjoukkueita erityisesti Tampereen Kooveetä ja Saipaa, jossa pelasi jättimäinen Lalli Partinen.

Vuonna 1967 koitti uusi aika, kun rakennusmestari Aimo Mäkinen osti konkurssikypsän Töölön Vesan ja muotoili siitä jääkiekkoseuran Jokerit. Tuimme sitä jo Suomi-sarjan otteluissa. Vuodesta 1969, kun Jokerit oli noussut mestaruussarjaan, suosikki olikin sitten itsestään selvä. Vielä ihan viimeaikoinakin tuli seurattua Jokereita, ja etenkin ottelut Tepsia vastaan herättivät aina kuumia tunteita.

Hylkäsin Jokerit kokonaan vuonna 2014, kun alkoi kiiriä huhuja, että seura alkaisi puuhata jotakin ruplaliiga KHL:n kanssa. Jo silloin sen taustat haaskahtivat. Nyt kun tutkivat journalistit ovat kysyneet raottamaan liigan rahoituskoukeroita, voin vaan todeta tyytyväisenä, että tulipa tehtyä viisas päätös.

KHL-seurojen pelaajabudjetit nousivat jo alussa selvästi yli kymmenen miljoonan euron. Se oli kolminkertainen SM-liigan suurseuroihin verrattuna ja jopa kymmenkertainen pikkuseurojen budjetteihin nähden. Kun hallien koot eivätkä lippujen hinnat muuttuneet, yhtälöstä tuli mahdoton.

Jokerien liittyttyä KHL:ään liigan rahavirroista alkoi tihkua tietoja. Alijäämiä paikattiin mystisin pääomalinoin ja suurin tuin. Rahat kiersivät veroparatiisien kautta. Huomatavat tappiot eivät näyttäneet huolestuttavan. Mikä oikeastaan on rahoittajien tavoite tai visio.

Ilmeni, että KHL on Venäjän valtiojohdon suojeluksessa ja että sillä on selvästi näkyviä poliittisia tavoitteita. Päällimmäisenä oli saada mukaan seuroja Venäjän ulkopuolelta. Entisen Neuvostoliiton osat kuten Kazakstan, Ukraina ja Valko-Venäjä eivät riittäneet. Piti houkutella muista itäblokin maista ja ennen kaikkea läntisistä markkinatalousmaista!

Joukkueiden nappaaminen Ruotsista ja Suomesta olisi merkinnyt varsinaista gosloton päävoittoa. Mikään ruotsalainen seura ei kuitenkaan tarttunut täkyyn. Mutta Jokerit tarttui. Se on nyt taivaltanut sitä tietä neljä kautta, ja yhteenlasketut tappiot lähentelevät 50 miljoonaa euroa. On se kummallista liiketoimintaa?

Joukkueita on tullut ja mennyt. Nyt markkinatalousmaista tulee joukkueita Latviasta, Slovakiasta ja Suomesta. Kiinaa, Kazakstania ja Valko-Venäjää ei lasketa tähän joukkoon.

Pelaajat tienaa selvästi enemmän kuin eurooppalaisissa seuroissa. Niin myös valmentajat. Luotsien pallit ovat vaan ollut aika kiikkeriä, mutta ison rahasäkin kanssa on sentään kehdannut palata kotiin vaikka suu vähän mutrussa.

Alkaneella kaudella Jokerien katsomo on TV-kuvissa näyttänyt murheelliselta. Jengistä puuttuu kolmisen tuhatta per ottelu. Se näkyy isossakin hallissa ja ennen kaikkea kukkarossa. No, ei liene hätää, uutta pääomalinää löytyy.